

L'estel que no s'apaga

El documental d'Isaki Lacuesta 'La noche que no acaba' ressegueix les empremtes que Ava Gardner va deixar a Tossa de Mar el 1950

tcm

“Les pel·lícules són com criminals, sempre deixen empremta”. La frase és de *La noche que no acaba*, un documental d'Isaki Lacuesta produït per la cadena de televisió TCM que avui s'estrena als cinemes. I això mateix és el que es proposa el cineasta gironí: rastrejar les empremtes que va deixar a Tossa de Mar el rodatge de *Pandora i l'holandès errant*, la primera producció nord-americana que es va rodar a l'Estat espanyol, el 1950. Hollywood buscava un plató exòtic i uns tòpics inexistents al poble de l'Empordà (toreros, flamenc, andaluses...), però que encaixaven en l'imaginari dels

nord-americans. També era la primera vegada que Ava Gardner sortia dels Estats Units, i el primer cop que Tossa rebia un grup de visitants estrangers tan nombrosos. “Més que un rodatge, va ser un xoc de trens entre dos mons, el de Hollywood i el del poble”, afirma el director. Un xoc que, segons diu l'actriu a les memòries, va canviar la seva vida.

La noche que no acaba és una pel·lícula rica, complexa, com ho va ser també Ava Gardner, una estrella que “va viure set vides i va morir moltes vegades”, dins i fora de la pantalla. Segons el director, “parla sobretot del pas del temps”, a partir de nombrosos testimonis de gent que la va conèixer personalment (a Tossa i, tres anys després, a Madrid), d'imatges de les seves pel·lícules, fotos de l'època... Per a Isaki Lacuesta, “Ava Gardner representa un nou model d'estrella. És la primera generació de la humanitat que ha crescut davant la càmera, davant de tot el món, i no en poden escapar”. Unes estrelles que treballaven i vivien sota el ferri control d'uns estudis que “construïen i destruïen moltes vides, especialment quan no seguien el patró establert, que en aquest cas era també un patró en sentit estricte, el senyor Mayer”, diu Marcos Ordóñez. Autor del llibre en què es basa el documental, *Beberse la vida: Ava Gardner en España*, Ordóñez creu que “no es podia ser guapa, bona actriu i a més triar els homes i les pel·lícules que volies fer”. Fins i tot ara, “Ava Gardner segueix sent massa per a molta gent. Encara hi ha gent que pensa que era una femme fatale i havia d'acabar malament, havia de pagar per la llibertat. Hi ha un puritanisme molt fort, encara”.

Publicat a:

-Avui 08-07-2011 Pàgina 52

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/432208-lestel-que-no-sapaga.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss